

موج رسانه‌ای پس از بمب‌گذاری!

سیداحمد غفاری

هر اقدام سخت در صحنه‌ی جنگ، همگام با یک گام مهم در افق نرم‌افزاری است. پرسش این است که راهبرد نرم دشمن در کنار این بمب‌گذاری چیست؟

پاسخ روشن است؛ دشمن ابتدا بمب‌گذاری کرد و سپس، دو موج رسانه‌ای مهم را راه‌اندازی کرد:

۱) موج اول این بود که توسط امثال برخی عناصر قابل خرید و فروش مانند علی کریمی و توسط برخی عوامل بدون اجرت همچون دکتر زیباکلام، چنین القا کند که نظام جمهوری اسلامی خودش اراده‌ی قتل مردم خودش را داشته است.

این موج نتیجه‌بخش نشد؛ چرا که به دلیل موضع برخی مقامات اسراییل در به عهده گرفتن بمب‌گذاری، با تناقض‌گویی مواجه شد و در درون خودش ناکام شد.

۲) موج دوم را اما دشمن سال‌ها است که بعد از شهادت حاج قاسم راه انداخته است و امروز و دیروز، دوستان کم‌صبر یا فاقد اندیشه‌ی راهبردی در جریان انقلاب، مدام تکرار کرده‌اند.

در این موج، اصرار بر ورود جمهوری اسلامی به صحنه‌ی درگیری با دشمن و زدن فیزیکی یکی از نقاط مهم دشمن و آغاز یک جبهه‌ی جنگی تمام‌عیار است.

جریان‌سازی دشمن در این موج رسانه‌ای، تا حدودی نتیجه داده است و امروز شاهد اعتراضات متعدد از سوی جریان اجتماعی انقلابی به استراتژی سپاه پاسداران هستیم. گاه سپاه را به سستی و ترس و انفعال متهم می‌کنند و گاه، سپاه را به بی‌تدبیری و بی‌برنامگی در انجام سفارش رهبری نسبت به ضرورت انتقام سخت، متهم می‌کنند.

چهار پاسخ راهبردی به موج رسانه‌ای دوم:

۱) بارها گفته‌ایم که انتقام خون حاج قاسم، باید هم‌وزن این خون باشد؛ چرا دوستان معترض کمی فکر نمی‌کنند تا متوجه شوند «انهدام هیچکدام از موقعیت‌های فیزیکی دشمن، معادل خون نیروی راهبردی جمهوری اسلامی، حاج قاسم عزیز، نیست.»

تنها معادل برای این جنایت، نابودی بنیادی و در سطح راهبرد است و برای تحقق آن، باید سال به سال شاهد افول قدرت و هژمونی اسرائیل و آمریکا در منطقه شویم. این دقیقاً همان مسیری است که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران با هوشیاری آغاز کرده است و امروز چهار سال پس از شهادت حاج قاسم، طوفان الاقصی توسط جریان مقاومت فلسطینی حماس محقق می‌شود و اسرائیل بعد از ۸۸ روز، هنوز نتوانسته آسیب این صدمه را جبران کند. این دقیقاً بخاطر افول تدریجی توان اسرائیل است و این افول، همچنان ادامه خواهد داشت یا ذن‌الله.

۲) دوستان کم‌صبر چرا در این مواقع، پناه به قرآن کریم نمی‌برند؟ قرآن کریم با صراحت، نتیجه و سعادت نهایی را مختص اهالی صبر و بلکه «صَبَّار» یعنی بسیار صبور دانسته است. ابراز توقعی ذاتاً صحیح در سطح اجتماع، ولی همراه با آسیب بنیادین به اعتماد مردمی به نهاد مقدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، چه سودی به جبهه‌ی انقلاب دارد؟ و این غیر از کم‌صبری چه تعبیر دیگر دارد؟ آیا ما در معرض امتحان صبر نیستیم؟

۳) همچنین، در سیره‌ی اهل بیت علیهم‌السلام، آیا ما شاهد جسارت دشمن به ساحت مقدس حضرت صدیقه طاهره علیها‌سلام نیستیم؟ راهبرد حضرت امیرالمومنین علی علیه‌السلام در انتقام، در قبال این ظلم روشن چه بود؟ آیا معادل ظلم به حضرت صدیقه طاهره، صدمه‌زدن به یک شخص بود؟ به هیچ وجه! دقیقاً به همین دلیل، حضرت امیر دو دهه صبر کرد تا بلکه بتواند جبران شایسته برای آن ظلم کند.

۴) پاسخ چهارم، برخاسته از ضرورت اقتدا به فصل الخطاب جامعه اسلامی در عصر غیبت، یعنی نایب امام زمان علیه‌السلام است. رهبر معظم انقلاب، صدمه به موقعیت فیزیکی دشمن را صرفاً یک سیلی تعبیر نمود و انتقام حقیقی از خون نیروی راهبردی جبهه‌ی مقاومت را امری عظیم دانست. «صبار شکور» در این صحنه، کسی است که نه خودش فریب مهندسی دشمن در این موج رسانه‌ای را بخورد و نه دیگران را به آسیب بی‌اعتمادی به نیروهای راهبردی نظام مبتلا کند. این نیروهای راهبردی که برنامه‌ریز برای انتقام سخت هستند، همان دوستان صمیمی و یار غار حاج قاسم، همچون سردار قآنی عزیز و هم‌زمان دیگر حاج قاسم هستند که سالهای سال آرزوی شهادت دارند و بیش از همه، شهادت حاج قاسم، آنان را پیر کرد.

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO